

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
מקרא-key:	

נדה-כל היד		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רוכבי גמלים אסורין לאכול בתרומה.	אביי:										◼	◇
רוכבי גמלים - כולם רשעים, הספנים - כולם צדיקים, החמרים - מהן רשעים מהן צדיקים.	תניא נמי הכי:										◼	◇
הא - דמכף, הא - דלא מכף	איכא דאמרי:										◼	◇
הא - דמטרטין, הא - דלא מטרטין.	ואיכא דאמרי:										◼	◇
לייט אמאן דגני אפרקיד.	ריב"ל:										◼	◇
איני											ז	
פרקדן לא יקרא קרית שמע	והאמר רב יוסף:										◼	◇
קרית שמע הוא דלא יקרא, הא מגנא - שפיר דמי											ז	
לענין מגנא - כי מצלי שפיר דמי, לענין ק"ש - כי מצלי אסור.											!	◇
והא ר' יוחנן מצלי וקרי ק"ש	[רבי יוחנן]										ז	
שאני רבי יוחנן דבעל בשר הוה.											!	
דרך בנות ישראל משמשות בשני עדים אחד לו ואחד לה והצנועות מתקנות שלישי לתקן את הבית											◼	מ
נמצא על שלו - טמאין וחיביבין קרבן.											◼	
נמצא על שלה, אותיום - טמאין וחיביבין בקרבן, נמצא על שלה לאחר זמן - טמאין מספק, ופטורין מן הקרבן.											◼	
איזהו אחר זמן כדי שתרד מן המטה ותדיח פניה											◼	◇
ואח"כ מטמאה מעת לעת ואינה מטמאה את בועלה	[חכמים]										◼	◇
אף מטמאה את בועלה	רבי עקיבא:										◼	◇
ברואה כתם שמתמאה את בועלה.	מודים חכמים לרבי עקיבא:										◼	◇
וניחוש דלמא דם מאכולת הוא											ז	ג
אותו מקום בדוק הוא אצל מאכולת	רבי זירא:										!	◇
דחוק הוא אצל מאכולת.	איכא דאמרי:										!	◇
מאי בנייהו?											ז	
איכא בנייהו - דאשתכח מאכולת רצופה, להך לישנא דאמר בדוק הוא - הא מעלמא אתאי, להך לישנא דאמר דחוק הוא - אימא שמש רצפה.											!	◇
בדקה בעד הבדוק לה, וטחתו בירכה, ולמחר מצאה עליה דם, אמר רב: טמאה נדה.	אתמר: [רב]										◼	◇
והא חוששת אמרת לן	א"ל רב שימי בר חייא:										ז	
טמאה נדה, וכן מורין בי מדרשא: טמאה נדה.	איתמר נמי, אמר שמואל:										◼	
בדקה בעד שאינו בדוק לה והניחתו בקופסא, ולמחר מצאה עליו דם, א"ר יוסף: כל ימיו של ר' חייא טימא, ולעת זקנתו טיהר.	אתמר: [רב יוסף]										◼	◇
היכי קאמר: כל ימיו טימא משום נדה, ולעת זקנתו - טיהר משום נדה וטימא משום כתם, או דלמא: כל ימיו טימא משום כתם, ולעת זקנתו טיהר מולא כלום?	איבעיא להו:										^	◇
בדקה בעד שאינו בדוק לה והניחתו בקופסא, ולמחר מצאה עליו דם, רבי אומר טמאה משום נדה	תא שמע, דתניא: [רבי]										◼	!
טמאה משום כתם.	רבי חייא:										◼	!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר		כ	ט	ז	ח	ט	י	כ	א	
נדה-כל היד		מימרא										
אי אתה מודה שצריכה כגרים ועוד?	אמר לו ר' חייא:					ז	!				יד:	
אבל.	א"ל: [רבי]					!	!				יד:	
אמר לו: א"כ, אף אתה עשיתו כתם.	אמר לו: [רבי חייא]			ז		!					יד:	
ובעינן כגרים ועוד - לאפוקי מדם מאכולת, וכיון דנפק לה מדם מאכולת - ודאי מגופה אתא.	רבי סבר:			■		!			◇		יד:	
מאי לאו בזקנותו קאי? הא בילדותו - טימא משום נדה שמע מינה.						!			◇		יד:	
משתבח ליה רבי לרבי ישמעאל ברבי יוסי ברבי חמא בר ביסא דאדם גדול הוא									○	◇	יד:	
אמר לו: לכשיבא לידך הביאהו לידי.	[רבי ישמעאל]								○		יד:	
כי אתא, א"ל: בעי מינאי מילתא	[רבי ישמעאל]								○		יד:	
בדקה בעד שאינו בדוק לה, והניחתו בקופסא, ולמחר מצאה עליו דם, מהו?	בעא מיניה: [רבי חמא בר ביסא]							^	◇		יד:	
אמר לו: כדברי אבא אימא לך, או כדברי רבי אימא לך?	[רבי ישמעאל]								○		יד:	
א"ל: כדברי רבי אימא לי.	[רבי חמא בר ביסא]								○		יד:	
אמר רבי ישמעאל: זהו שאומרים עליו דאדם גדול הוא? היאך מניחין דברי הרב ושומעין דברי התלמיד?	[רבי ישמעאל]							ז	○		יד:	
רבי ריש מתיבתא הוא, ושכיחי רבנן קמיה, ומחודדי שמעתתיה.	ור' חמא בר ביסא סבר:					!	○		◇		יד:	
מאי רבי ומאי רבי יוסי?							^				יד:	
מטמא	רב אדא בר מתנא: תנא רבי:					!	!		◇		יד:	
מטהר.	רבי יוסי:					!	!		◇		יד:	
כשטימא רבי - כר"מ, וכשטימא רבי יוסי - לעצמו טיהר.	ואמר רבי זירא:					■			◇		יד:	
האשה שהיתה עושה צרכיה וראתה דם ר"מ אומר: אם עומדת - טמאה, אם יושבת - טהורה.	דתנאי: [רבי מאיר]			■	■	■	■		◇		יד:	
בין כך ובין כך טהורה.	רבי יוסי:			■	■	■	■		◇		יד:	
והא א"ר יוסי בר' חנינא כשטימא ר"מ לא טימא אלא משום כתם, ואילו רבי משום נדה קאמר	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:			■	ז						יד:	
כי איתמר ההיא - משום נדה איתמר.	א"ל [רב אשי]. אגן הכי קאמרינן:					!	■		◇		יד:	
נמצא על שלה אותיום טמאין וכו'.									■	<	יד:	
איזהו שיעור וסת? משל לשמש ועד שעומדין בצד המשקוף ביציאת שמש נכנס עד, הוי: וסת שאמרו - לקינות, אבל לא לבדיקה.	ת"ר:								■		יד:	
נמצא על שלה לאחר זמן וכו'.									■	<	יד:	
וחייבין אשם תלוי.	תנא:								■	◇	יד:	
ותנא דידן מ"ט?								ז	◇		יד:	
בעינן התיכה משתי התיכות.								!	◇		יד:	
איזהו אחר זמן וכו'.									■	<	יד:	
איזהו אחר זמן? פירש ר' אליעזר ברבי צדוק: כדי שתושיט ידה תחת הכר או תחת הכסת ותטול - עד ותבדוק בן	ורמינהו: [ר' אליעזר ברבי צדוק]							■	ז	◇	יד:	
מאי אחר - אחר דאחר	רב הסדא:							!	◇		יד:	

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

נדה-כל היד		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נמצא על שלה לאחר זמן טמאין מספק ופטורין מן הקרבן איזהו אחר זמן כדי שתרד מן המטה ותדיח פניה	והא קתני עלה										⚡		יד:
איזהו אחר זמן? כדי שתושיט ידה לתחת הכר או לתחת הכסת ותטול עד ותבדוק בו, וכדי שתרד מן המטה ותדיח את פניה - מחלוקת ר"ע וחכמים.	ה"ק:										!	◇	יד:
והא אח"כ קתני											⚡		יד:
וזהו אח"כ שנחלקו ר"ע וחכמים.	ה"ק:										!		יד:
אידי ואידי חד שיעורא הוא, עד בידה - כדי שתרד מן המטה ותדיח את פניה, אין עד בידה - כדי שתושיט ידה לתחת הכר או לתחת הכסת ותטול עד ותבדוק בו.	רב אשי:										!	◇	יד:
איזהו אחר זמן? דבר זה שאל רבי אלעזר ברבי צדוק לפני חכמים באושא, ואמר להם: שמא כרבי עקיבא אתם אומרים, שמתמאה את בועלה?	מיתובי: דבר זה שאל רבי אלעזר ברבי צדוק לפני חכמים באושא, ואמר להם:										⚡	◇	יד: